

Arrest

nr. 143 278 van 14 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VEKEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 12 september 2005 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen Murali Udaya Devi te heten en geboren te zijn op 7 november 1969 in Hatton, district Nuwara Eliya, gelegen in de centrale provincie van Sri Lanka en in het bezit te zijn van de Sri Lankaanse nationaliteit. In deze asielaanvraag werd op 8 december 2005 door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. U beroep tegen deze beslissing werd vervolgens verworpen door de Raad van State. U verklaarde in het kader van deze asielaanvraag tevens steeds woonachtig te zijn geweest in Sri Lanka en daar ook gehuwd te zijn. U verklaarde tevens dat uw echtgenoot in de jaren '80 in Sri Lanka werkzaam was voor LTTE en dat u en uw echtgenoot na de splitsing van het LTTE in de Prabhakaran-groep en de Karuna-groep problemen kenden, welke aanleiding gaven tot uw vertrek in augustus 2005 uit Sri Lanka. Aan uw relaas werd toen geen geloof gehecht. Op 29 augustus 2007 diende u in België een tweede asielaanvraag in en dit onder dezelfde identiteit. U bleef in het kader van

deze asielaanvraag bij uw verklaringen aangehaald in uw eerste asielaanvraag en herhaalde dat uw echtgenoot voor actief was voor de Tijgers. U verklaarde ditmaal ook dat u in tegenstelling tot wat u in uw eerste asielaanvraag verklaarde in 1990 niet huwde in Colombo, maar in India, waar u in de periode 1990-1991 als vluchteling verbleef. U verklaarde toen ook voor de eerste keer dat uw echtgenoot in India de naam Swarnam Murali gebruikte, terwijl zijn echte naam Sarayaraj Anton luidt. U voegde eraan toe dat u na uw huwelijk ook de naam Anton aannam. In India gebruikten jullie wel de naam Murali. Het gebruik van een valse naam in India door uw echtgenoot was ingegeven door zijn LTTE-verleden. Hij gebruikte deze valse naam namelijk omdat hij bang was er als lid van LTTE gevonden te zullen worden. In 1991 keerden jullie terug naar Sri Lanka. Ook over de LTTE-activiteiten van uw echtgenoot legde u nieuwe verklaringen af. U verklaarde ditmaal dat hij in 1995 zijn activiteiten voor de LTTE hernam. U gaf tevens aan dat uw echtgenoot in 2005, toen de LTTE in twee aparte deelgroeperingen opsplitste, voor de Prabhakaran-groep koos en hierdoor problemen kreeg met de Karuna-fractie. Door deze problemen besloot uw echtgenoot dat het voor u te gevaarlijk werd in Sri Lanka en raadde hij u aan te vluchten, wat u vervolgens ook deed. In deze asielaanvraag werd op 15 december 2008 door het Commissariaatgeneraal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Aan uw relaas werd andermaal geen geloof gehecht. Ondermeer werd geen geloof gehecht aan uw bewering tot juli 2005 in Ninthuvor, gelegen in het Oosten van Sri Lanka, verbleven te hebben. Op 7 januari 2009 werd deze beslissing in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Volgens uw verklaringen afgelegd in uw huidige asielaanvraag bent u een Tamil, geboren op 7 november 1969 in Norwood, Hatton (district Nuwara Eliya, centrale provincie, Sri Lanka) als Karupaiah Uthayatdevi. Uw beide ouders zijn Tamils afkomstig uit India. In 1974 vluchtte u samen met de rest van het gezin voor de rellen met Singhalezen naar India, waar u sindsdien woonachtig bent. U groeide er op in het district Puthukoddai. Daar liet uw vader u bij de autoriteiten registreren onder de naam Udayadevi Karupaiah, waarbij hij valselijk als geboortedatum en -plaats Puthukoddai 25 juni 1969 opgaf. Sindsdien gaat u onder deze identiteit in India door het leven. U beschikt zowel over de Indiase als Sri Lankaanse nationaliteit en dit onder bovenvermelde identiteiten. In 1990 ging u in India een traditioneel huwelijk aan met een Tamil, zoals u afkomstig uit Sri Lanka. Uw echtgenoot werd op 13 maart 1961 te Badulla, Kandy (Sri Lanka) geboren als Sornam Gunsingham. In 1984 sloot hij zich in Sri Lanka aan bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers genoemd). Kort daarna werd hij naar India gestuurd om er een militaire training te volgen in Oudayar Kivoil. In India gebruikt hij een valse identiteit. Hij gaat er door het leven als Sornam Murali, geboren in Puthukoddai, India. In 1987 bewoog hij in India een paspoort onder deze naam. Het gebruik van deze valse identiteit is ingegeven door zijn LTTE-verleden. Hij beschikt daarnaast tevens over de LTTE roepnaam, Anton Sagayara. U werkte in India als algemeen secretaris voor de NGO AWARD (Association for Women and Rural Development), welke u mee hielp oprichten. U was werkzaam voor deze NGO tot uw vertrek naar België in 2005. U was daarnaast ook actief voor de LTTE. Na uw huwelijk had u immers aangegeven ook voor de Tijgers te willen werken. Als LTTE-lid had uw echtgenoot immers niet de toelating om te huwen. Jullie hoopten hiermee dit verbod te kunnen omzeilen, wat ook lukte. Daarnaast was u de LTTE ook niet ongenegen door negatieve ervaringen van familieleden van u in Sri Lanka met de LTTE. Bijgevolg begon u na uw huwelijk in 1990 ook voor de LTTE te werken. Uw taak bestond erin op geregelde tijdstippen onderdak te geven aan Tijgers in India en zaken voor hen te bewaren. Uw Tigernaam luidde Jananie. Om uw lidmaatschap te bezegelen, reide u in 1990 naar Valaichenai (Batticaloa). Het was ook WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 2 vandaar dat u bevelen kreeg. U reisde hiervoor toen illegaal naar Sri Lanka. In 1992 gingen u en uw echtgenoot een officieel huwelijk aan. Na dit huwelijk nam u de naam Udayadevi Murali aan. Deze naam staat ook op uw paspoort, uitgereikt in 2000. Jullie hebben samen twee dochters, beiden geboren in Puthukoddai, India. Na de moord op Rajiv Gandhi in 1991 kende u als Tamil ook wat problemen met de autoriteiten. Deze richtten hun ogen toen op Sri Lankaanse Tamils en LTTE verdachten. Ook u werd toen ondervraagd over uw doen en laten ten tijde van de moord. Hierna kende u tot 2001 geen problemen meer met de autoriteiten. Wel kende u sinds 1997 financiële problemen met uw NGO. Deze werden steeds erger. U had het moeilijk om fondsen voor uw projecten te vinden en werd op allerlei manieren tegengewerkt. De reden hiervoor was u toen evenwel onbekend. In het jaar 2001 werd u gearresteerd door de politie. Dit gebeurde toen u bij de Union Office van de lokale overheid -, die verantwoordelijk is voor de uitbetaling van uw projecten, navraag ging doen over het geld voor uw NGO uitbleef. In de directe omgiving van dit kantoor, werd u toen voor verhoor opgepakt door de politie. U werd vervolgens ondervraagd waarbij vragen over uw NGO werden gesteld en tevens navraag werd gedaan over uw banden met de LTTE. Ze hadden namelijk informatie gekregen dat u geregeld bezoek kreeg van de

mensen van de LTTE bij u thuis. Van wie zij deze informatie hadden, is u onbekend. U ontkende hiermee iets te maken te hebben gehad. Uw echtgenoot kon ondertussen via een belangrijke politicus bekomen dat u na drie dagen werd vrijgelaten. Als gevolg van zijn tussenkomst werd er in deze zaak geen FIR (First Information Report, vgl. met proces-verbaal) tegen u opgemaakt. U kreeg wel te horen dat ze verder onderzoek naar u zouden voeren en maatregelen zouden nemen indien nodig. U begreep toen dat de problemen van uw NGO verband hielden met de verdenking die rustte op u dat u iets te maken had met de LTTE. Dit straalde af op uw NGO. Na deze problemen ondernam u een mislukte zelfmoordpoging. U stond immers onder zware druk. Sindsdien beperkte u ook uw werk voor de LTTE. U kende hierna geen problemen meer met de politie. In 2002 reisde u andermaal naar Sri Lanka voor een geprek met een leidinggevende van de LTTE in de omgeving van Kalmunai, Batticaloa. U gaf aan uw activiteiten voor de LTTE te willen stopzetten. U vreesde immers opnieuw in de problemen te zullen komen in India. U werd toen gerust gesteld. Wanneer u in de problemen zou komen in India, moest u terugkeren naar Sri Lanka. Vervolgens zouden ze u van daaruit naar het buitenland sturen. Het jaar daarop begon u in India voor de politie te werken. Tot 2005 was u parttime actief als vrijwilliger bij de 'Home Guard', een organisatie die samenwerkt met de politie. U werd ingezet om het verkeer in goede banen te leiden en om toe te zien bij verkiezingen. Het was altijd uw droom geweest politieagente te worden. Daarnaast was het een goede dekmantel voor uw Tijgeractiviteiten. U zette daarnaast uw werk voor uw NGO verder. Tot 2004 kende u geen problemen. Na 2001 was u trouwens ook gedurende 6 maanden secretaris van de Congrespartij voor het district Puttukoddai. Toen u voor de politie begon te werken gaf u deze functie op. Maar in 2004 splitsten de LTTE zich in twee fracties, de Karuna-fractie en de Prabhakaran-fractie. U kwam hierdoor tussen twee vuren te staan. Beide groepen vroegen u hen te steunen. U werd bang. In juni 2004 reisde u hiervoor naar Sri Lanka. U wou te weten komen welke groep u diende te steunen. U slaagde er toen evenwel niet in iemand van uw leiding in de LTTE te spreken. Twee à drie maanden later keerde u terug naar Sri Lanka om alsnog met de LTTE uw situatie te bespreken. Het lukte u deze keer wel een verantwoordelijke te spreken. Deze gaf zich uit voor iemand van de Prabhakaragroep. U legde hem uw probleem uit en gaf opnieuw aan te willen stoppen met uw activiteiten voor de LTTE in India. U kreeg te horen dat enkel nog in noodgevallen een beroep op u zou worden gedaan. Hierop keerde u terug naar India. Daar keeg u in ergens vermoedelijk in januari 2005 bezoek van Tijgers die u vroegen of er andere personen namens de LTTE bij u thuis waren geweest. U kende deze Tijgers niet. Dit maakte u argwanend. In februari 2005 werd u vervolgens door uw overste bij de 'Home Guard' gewaarschuwd dat de politie naar u informeerde en ondermeer vroeg waarom u naar Sri Lanka afreisde. Hierdoor kreeg u schrik en nam u de beslissing India te verlaten. Vlak voor uw vertrek uit India, in juni of juli 2005, kwam de politie naar u toe met vragen over uw NGO en hoelang u deze bestuurde. U lichtte in diezelfde periode uw overste hierover in. Deze liet weten dat uw politiedossier zou doorgestuurd worden naar CBI (Central Bureau of Investigation) en dat er opnieuw een verdenking op u rustte dat u lid van de LTTE zou zijn. Dit zou ingegeven zijn door uw herhaaldelijk reizen naar Sri Lanka. Nog in juni of juli 2005 nam u op advies van de politicus Tiunavukarasu ontslag bij de Home Guard. In ruil zou hij ervoor zorgen dat uw dossier niet bij CBI zou terechtkomen. Hij gaf tevens aan dat u het land diende te verlaten. Enkele dagen na uw ontslag reisde u af naar Madras. Na ongeveer een maand daar verbleven te hebben, verliet u op 13 augustus 2005 India en reisde in het bezit van uw Indiaas paspoort met het vliegtuig naar Frankfurt, Duitsland. Daar aangekomen vernietigde u uw Indiaas paspoort. Vervolgens reisde u verder naar België en diende u hier een asielaanvraag in. Uw echtgenoot en kinderen verhuisden uit voorzorg naar elders in India. Zij verblijven tot op heden in India. Buiten het feit dat uw echtgenoot zijn paspoort in januari 2010 in beslag werd genomen door de Indiase autoriteiten, die van hem bijkomende identiteitsdocumenten vroegen, kenden zij daar geen problemen. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u in het kader van uw huidige asielaanvraag volgende documenten neer: een krantenartikel over uzelf van 12 maart 2001; uw Sri Lankaans paspoort op naam van Uthayatdevi Karupaiah (*7 november 1969 in Norwood, Sri Lanka), uitgereikt op 17 juni 2008; twee Sri Lankaanse geboorteaktes op naam van Udaya Devi Karuppaiah en een vertaling van een van deze documenten naar het Engels; uw Indiaas paspoort op naam van Udaya; een kopie van een deel van uw Indiaas paspoort, uitgereikt op 6 maart 2003 op naam van Murali Udaya Devi, geboren op 25 juni 1969 te Pudukottai, India; twee Sri Lankaanse geboortecertificaten van uw echtgenoot op van Gunasingham Suppiah Soranam; een krantenartikel over uzelf verschenen op 12 maart 2001; gedeeltelijke kopieën van twee Indiase paspoorten van uw echtgenoot, waarvan één uitgereikt is op de naam van Sornam Murali (*14 maart 1964 te Pudukottai) en geldig is tot 31 januari 2016; een bundel Indiase schooldocumenten op naam van u, K. Uthayadevi (andere schrijfwijzes van uw naam op deze documenten: Udaya Devi en Udayadevi); een 'Flight Coupon' van Indian Airlines op naam van Murali; een onleesbaar attest van de Seylan Bank in Badulla, Sri Lanka; Sri Lankaanse

schooldocumenten van uw echtgenoot, op naam van Gunasingham S.; twee trouwfoto's; een Sri Lankaanse postal ID op naam van Sronam Gunasingham; uw werkbadge van de Tamilnadu Police d.d. 10 mei 2004; foto's van uw activiteiten voor de NGO Award; kopies van de Sri Lankaanse identiteitsdocumenten van uw schoonouders; het emergency certificate waarmee uw echtgenoot vanuit Sri Lanka naar India reisde; certificaten die verband houden met uw werk voor de NGO Award en geboorteaktes van uw dochters en uw medisch dossier.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door het opzettelijk niet openbaren in uw eerste en tweede asielaanvraag van uw volledige (echte) identiteit, door het verzwijgen toen van uw Indiase nationaliteit, alsook door het verzwijgen van uw langdurig verblijf in India en door te liegen over uw asielmotieven. De door u opgegeven reden om over al deze zaken te liegen tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag, namelijk dat u dit deed op aanraden van anderen, waarbij ze aangaven dat u niet zou worden geloofd en een negatieve beslissing zou krijgen wanneer u de volledige waarheid zou zeggen, kan niet als een aanvaardbare verschoningsgrond voor uw bedrieglijke handelswijze worden aanzien (verklaring DVZ). Dat u in het kader van uw derde asielaanvraag spontaan toegaf over al deze zaken eerder gelogen te hebben, doet hieraan geen afbreuk. Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van en is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, nationaliteit(en), herkomst en vluchtmotieven. Op een asielzoeker rust immers een medewerkingsplicht volgens dewelke hij steeds de waarheid moet vertellen (zie UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 205)

Wat er ook van zij, op basis van uw verklaringen afgelegd in uw huidige asielaanvraag en van de door u neergelegde paspoorten dient hoe dan ook te worden geconcludeerd dat u zowel over de Indiase als de Sri Lankaanse nationaliteit beschikt en dit onder twee verschillende identiteiten die niet door de respectievelijke autoriteiten in Sri Lanka en India betwist worden. Uw asielaanvraag en actuele vrees dient dan ook ten opzichte van zowel India als Sri Lanka te worden beoordeeld.

Voor wat betreft India slaagde u er vooreerst niet in elementen aan te brengen die het Commissariaat-generaal van uw jarenlange activiteiten in het verleden voor de LTTE overtuigen. Gelet op bovenstaande vaststellingen en gelet op het feit dat u zich bij uw vorige asielaanvragen eveneens beriep op problemen met de Karuna-fractie van de LTTE - maar dan in Sri Lanka - en aan deze elementen toen geen geloof werd gehecht, kan vooreerst ook niet zomaar worden aangenomen dat de nieuwe feiten die u aanhaalt tijdens uw huidige asielaanvraag geloofwaardig zouden zijn. Het feit dat u pas in uw derde asielaanvraag de 'waarheid' openbaarde en voorheen nooit repte over enige activiteit voor of lidmaatschap van uzelf bij de LTTE vormt tevens een negatieve indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees bij terugkeer naar India.

Daarenboven bleef u over uw activiteiten voor de LTTE in India tijdens uw gehoren op het Commissariaat-generaal in het kader van uw huidige asielaanvraag zeer vaag en legde u in dit verband nog andere ongeloofwaardige verklaringen af. Zo is het vooreerst bevreemdend dat u lid kon worden van de LTTE zonder eerst enige training te volgen (CGVS I, p. 10). Het LTTE stond namelijk bekend als een rebellengroepering met een sterke militaire structuur waarbij de leden een intensieve militaire trainingsprogramma dienden te volgen. Ofschoon u daarnaast stelde jarenlang (1990 tot 2004) in India onderdak te hebben gegeven aan leden van de LTTE slaagde u er, wanneer naar de identiteit van de personen die bij u verbleven werd gepolst, enkel in aan te geven dat deze personen deel uitmaakten van de Prabhakaran vleugel van de LTTE. Verder kon u over deze personen niets kwijt. Zo wist u niet van welke vleugel(s) (politieke of militaire) of van welke afdelingen of eenheden van de LTTE deze personen deel uitmaakten (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 12). Dit is op zijn minst merkwaardig te noemen. Van iemand die beweert jarenlang onderdak aan leden van de LTTE te hebben gegeven mag meer kennis van zaken verwacht worden. U kon evenmin aangeven met wie van de LTTE u in Sri Lanka sprak om uw lidmaatschap tot deze organisatie te bespreken en later bij uw bezoeken in 2002 en 2004 aan Sri Lanka om uw problemen in India omwille van uw LTTE-activiteiten te bespreken (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 9). U weet evenmin van welke afdeling(en) of vleugel van de Tijgers de verantwoordelijke personen waren die u in 2002 en 2004 tijdens uw bezoeken aan de LTTE in Sri Lanka sprak en/of welke

functie zij bekleedde in de LTTE (CGVS II, p. 9 tem 12). Nochtans vormden dit belangrijke momenten in uw LTTE-engagement. U gaf wel aan jarenlang twee contactpersonen in de LTTE te hebben gehad, Keetheswaran en Santhuran. U slaagde er evenwel ook hier niet in aan te geven van welke afdeling of eenheid van de LTTE zij waren. Buiten hun namen en dat ze in Batticaloa woonachtig zijn, kon u geen andere informatie over deze twee personen geven (CGVS II, p. 7 en 8). Ook dit overtuigt niet.

Ook over de activiteiten van uw echtgenoot voor de LTTE kon u niet gedetailleerd en anekdotisch vertellen. Zo kon niet kon aangeven van wie in de LTTE uw echtgenoot bevelen kreeg of onder welke afdeling of eenheid van de LTTE hij ressorteerde (CGVS I, p. 9). Gezien jullie beider lidmaatschap van de LTTE, komt dit weinig geloofwaardig over. Merkwaardig is ook dat u over zijn activiteiten voor de LTTE weinig tot niets wist te vertellen. U geraakte niet verder dan dat hij als een soort bijrijder dienst deed. Als reden voor uw gebrekkige kennis ter zake, kwam u met de weinig geloofwaardige uitleg dat u over zijn activiteiten als bijrijder verder nooit met hem over gesproken hebt (CGVS I, p. 9).

Daarnaast bleek ook uw kennis over de afsplitsing van Karuna-groep uit de LTTE onvoldoende. U had het er tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal heel de tijd over dat hij Karuna en zijn groep zich in 2004 afsplitste van de Prabhakaran-groep in de LTTE en dat er sindsdien twee groepen of fracties in de LTTE bestonden, met name de Prabhakaran-groep en de Karuna-groep, die met elkaar in concurrentie waren (gehoorverslag CGVS I en II). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt inderdaad dat Karuna zich in 2004 afsplitste van de LTTE. Hierna was hij evenwel niet langer actief onder de naam van de LTTE, zoals u aangaf. Van twee tegengestelde fracties binnen de LTTE was hierna dan ook geen sprake. Na zijn afscheuring van de LTTE richtte Karuna nog in 2004 een nieuwe organisatie op, de Tamil Makkal Viduthalai Pulikal (TMVP), waaronder hij sindsdien actief. Het feit dat u hierover geen duidelijk beeld kan schetsen ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde LTTE-profiel, temeer daar u aangaf dat deze gebeurtenis van belang was voor uw LTTE-activiteiten in India en uiteindelijk vertrek uit India (CGVS II, p. 7 ev.).

Bovenstaande vaststelling over uw engagement en activiteiten voor de LTTE tast in ernstige mate de geloofwaardigheid van de rest van uw asielrelaas aan, in het bijzonder uw beweerde vervolging door de Indiase autoriteiten voor uw LTTE-activiteiten op Indiaas grondgebied, welke de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit India. Aangezien uw LTTE profiel ongeloofwaardig wordt geacht, kunnen ook aan uw problemen in dit verband met de Indiase overheid geen geloof gehecht worden. Dit wordt trouwens nog bevestigd door een aantal andere bedenkingen die hieraangaand kunnen gemaakt worden. Zo slaagde u er vooreerst niet in enig overtuigend document voor te leggen dat u effectief vervolgd wordt door de Indiase autoriteiten voor LTTE-activiteiten. Het door u in dit verband neergelegde krantenartikel vermeldt enkel dat u door de DSP van Aranthangi werd verhoord nadat een klacht tegen u was neergelegd bij deze DSB waarbij door een ambtenaar die hierbij ondermeer de verdenking uitte dat u een 'bevrijdingstijger' bent. Hieruit blijkt geenszins een gevisieerdheid door de Indiase autoriteiten omwille van vermeende LTTE-bandens. Integendeel, volgens dit artikel beloofde de DSP die u verhoorde na uw vrijlating om maatregelen te treffen tegen deze regeringsambtenaar. Naast dit artikel moet het Commissariaat-generaal trouwens vaststellen dat u geen enkel ander document of ander begin van bewijs kan neerleggen. Zo ontbreekt het u bijvoorbeeld aan een FIR, waaruit uw arrestatie en detentie in 2001 blijkt. U bewering dat een dergelijk document in uw dossier niet werd opgemaakt omdat u vrijkwam na tussenkomst van een belangrijke politicus die contacten had met de politie, overtuigt niet (CGVS II, p. 2 en 3). Door het niet neerleggen van een dergelijk document of enig ander officieel stuk geeft u geen duidelijk inzicht in de ware motieven voor uw arrestatie toen. Het Commissariaat-generaal moet voorts vaststellen dat u evenmin in staat bent enig document neer te leggen van het onderzoek dat de Indiase politie in 2005 naar u voerde. Dat de politie in die periode een onderzoek voerde naar uw betrokkenheid bij het LTTE dat naar u had vernomen zou overgeheveld worden naar de CBI maar na tussenkomst van de politicus Tiunavukarasu - in ruil voor uw ontslag uit de Home Guard en vertrek uit het land - zou zijn tegengehouden, is louter een blote bewering en wordt door geen enkel objectief element gestaafd. Dat u trouwens evenmin een bewijs heeft van uw ontslag en tevens naliet rechtshulp in te roepen wanneer u vernam dat de autoriteiten in 2005 hernieuwde interesse in uw persoon toonden, komt evenmin de geloofwaardigheid van uw relaas ten goede (CGVS II, p. 14). Tot slot is het bevreemdend dat u enerzijds jarenlang onder de aandacht zou hebben gestaan van de Indiase autoriteiten voor LTTE-lidmaatschap - een organisatie die sinds de moord op Rajiv Ghandia in India buiten de wet is gesteld en waartegen actief wordt opgetreden - en anderzijds in 2003 lid zou zijn kunnen worden van de 'Home Guard' en aldus in overheidsdienst zou zijn getreden en ingezet zou zijn geworden bij de handhaving van openbare orde en veiligheid. Dit lijkt mij weinig verenigbaar te zijn.

Voor wat India betreft, waar u sinds 1974 tot aan uw vertrek naar België in 2005 zou verbleven hebben, dient te worden besloten dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u India heeft verlaten wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in India sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Voor wat Sri Lanka betreft, waar u oorspronkelijk van afkomstig bent en zou verbleven hebben tot 1974, dient evenzeer vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u er niet zou kunnen terugkeren wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U haalde vooreerst zelf tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal aan persoonlijk geen vrees te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka. U gaf wel aan dat uw echtgenoot niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat hij een ex-Tijger is en zijn naam op een verdachtenlijst van het leger zou staan (CGVS II, p. 15). Dat uw echtgenoot niet kan terugkeren naar Sri Lanka, impliceert tevens dat uw kinderen evenmin naar daar kunnen terugkeren (CGVS II, p. 15). Dit alles vormt voor u een beletsel om effectief naar Sri Lanka terug te keren. U slaagde er evenwel niet deze bewering dat uw echtgenoot in het verleden lid was van het LTTE te koppelen aan geloofwaardige verklaringen en/of overtuigende documenten (cf supra). In de gegeven omstandigheden is er dan ook geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u in een negatief daglicht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten of daarmee verbonden groeperingen of door deze autoriteiten en groeperingen zou geviséerd worden bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werden geen aanvallen van het LTTE meer gerapporteerd sindsdien. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 12.000 voormalige LTTE-leden die zich na het einde van de oorlog overgaven of die gearresteerd werden waren er in juni 2014 nog slechts 132 in detentie of rehabilitatie. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. "Personen verdacht van banden met het LTTE" kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt van banden te hebben met het LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkel manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden geviséerd. U heeft ook op geen enkele wijze aangetoond tot één van de andere door UNHCR opgesomde mogelijke risicoprofielen te behoren. Evenmin zijn er andere elementen in uw dossier voorhanden die wijzen op een mogelijke geviséerdheid door uw autoriteiten bij terugkeer naar Sri Lanka. Hierbij werd rekening gehouden met een resem risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De rest van de door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Zij tonen ondermeer uw verschillende identiteiten, uw Indiase en Sri Lankaanse nationaliteit, uw familiesamenstelling en -achtergrond, uw opleidingsniveau en uw beroepsactiviteiten in het verleden in India uitgeoefend en de verschillende identiteiten van uw echtgenoot en zijn afkomst uit Sri Lanka aan, maar deze elementen worden hier op zich niet in vraag gesteld. Betreffende uw medische problemen, die worden gestaafd door een medisch dossier, dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Er dient in dit verband te worden opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u reeds een dergelijke aanvraag in België hebt ingediend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift “1. Attest aanstelling pro-deo advocaat; 2. Kopie bestreden beslissing; 3. Eensluitend verklaarde afschriften; 4. Medisch dossier verzoekster”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Aangaande haar vorige asielaanvragen voert verzoekster aan dat zij in gesprekken met derden vernomen had dat zij om twee redenen niet de volledige waarheid zou mogen vertellen. Allereerst zou zij, indien zij te veel informatie zou vrijgeven, mogelijk haar geliefden in haar thuisland in gevaar brengen. Verzoekster beseft immers niet dat hetgeen zij zou verklaren ten aanzien van de commissaris-generaal vertrouwelijk is en niet tot bijvoorbeeld onderzoek in het buitenland t.a.v. deze personen zou kunnen leiden. Daarnaast hadden deze derden haar ervan overtuigd dat als zij haar verhaal zou wijzigen, haar kansen op toekenning van vluchtelingenstatus zouden gemaximaliseerd worden.

3.2. Verzoekster is echter zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen haar bedrieglijke verklaringen geenszins toedekken. Reeds in het kader van haar eerste asielaanvraag werd verzoekster zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van haar verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoeksters bedrieglijke handelwijze in het kader van haar eerste en tweede asielaanvraag haalt haar algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit. Bovendien hebben verzoeksters valse verklaringen betrekking op haar identiteit, nationaliteit, langdurig verblijf en asielrelaas, zowel tijdens haar eerste als tweede asielaanvraag, zodat zij alleszins bewust de Belgische asielinstanties tot twee maal toe over alle

fundamentele aspecten van haar asielaanvraag heeft voorgelogen. Verzoeksters bewering dat ze niet beseftte dat haar verklaringen confidentieel zijn, kan vooreerst niet blijken uit de opeenvolgende verklaringen en gehoren, noch kan dergelijke excuus haar leugenachtige verklaringen verschonen of uitwissen. Dat verzoekster *“door haar psychische toestand kwetsbaar en beïnvloedbaar”* was, vermag gezien verzoeksters ervaringen, levensloop en eigen opgegeven redenen waarom ze verkoos de waarheid niet te vertellen, evenmin overtuigen.

3.3. Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoekster faalt dan ook manifest.

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.5. Verzoekster voert aan dat haar psychische problemen *“leidden er ook toe dat zij zich niet alle namen en alle details kan herinneren aangaande de personen die zij in India binnen de LTTE kende. Verzoekster was immers geruime tijd (en is nog steeds in zekere mate) depressief. Het is algemeen gekend dat depressie leidt tot geheugenproblemen, hetgeen verklaart waarom zij niet alle details kan herinneren”*.

Uit het medisch dossier kan, behalve verzoeksters eigen sporadische verklaringen dat ze concentratieproblemen heeft of vergeetachtig is, niet blijken dat er geheugenproblemen werden vastgesteld. Indien er melding wordt gemaakt van een *“matig depressief syndroom”* (december 2012), een *“depressie met angsten”* (juli 2012) en een *“depressief beeld met angsten”* (mei 2012), dan brengt verzoekster evenmin enige objectieve informatie aan waaruit zou kunnen blijken dat een (gewone) depressie automatisch een negatieve invloed heeft op het geheugen, laat staan in die mate dat dit zou kunnen leiden tot onwetendheid betreffende eigen herinneringen aan zelf ervaren zwaarwichtige gebeurtenissen. Evenmin kan uit verzoeksters verklaringen blijken dat haar onwetendheid betreffende haar activiteiten, contactpersonen voor de LTTE of deze van haar man, te wijten zijn aan geheugenproblemen. Verzoekster verklaarde bovendien ter gehoor psychische problemen te hebben *“Gehad. Nu valt het een beetje mee”* en is gestopt met de behandeling nog voor zij (de derde keer) asiel heeft aangevraagd, noch neemt zij medicatie (gehoor 1 p. 1-2). Aldus kan tevens worden vastgesteld dat verzoekster, indien zij depressief is geweest, zelf ter gehoor verklaarde dat het meevalt en dat ze er momenteel niet meer voor behandeld wordt zodat de commissaris-generaal ook terecht naar de aanvraag tot medische regularisatie kon verwijzen.

3.6. Waar verzoekster nog meent dat *“Het is dan ook niet zo onwaarschijnlijk als de Commissaris-Generaal tracht te stellen dat niet iedereen zijn identiteit zomaar openbaar zou maken aan verzoekster”*, gaat verzoekster eraan voorbij dat zij ook zelf verklaarde actief LTTE lid te zijn, wat bezwaarlijk als een openbare bekendmaking kan gelden. Daarenboven kan verzoekster evenmin de tijgnamen of andere relevante details geven van de LTTE leden met wie zij in contact kwam. Verzoekster kan noch haar LTTE opdrachtgevers, noch haar LTTE bezoekers duiden, noch haar activiteiten of die van haar man gedegen toelichten. Verzoeksters verklaringen zijn ongeloofwaardig.

3.7. Indien verder in beginsel kan worden aangenomen dat het niet evident is om documenten *“mee te nemen wanneer men in een paniek het land moet verlaten”*, dan verklaarde verzoekster echter dat zij

haar reis beginnen voorbereiden is sinds ze door B. “*ergens in februari 2005*” gewaarschuwd werd en dat ze pas op 13 augustus 2005 India heeft verlaten (gehoor 2 p. 13-14), zodat ze alleszins voldoende tijd had om zich grondig voor te bereiden en belangrijke documenten mee te nemen, temeer gezien de vele documenten die verzoekster wel voorlegt. Verzoekster verklaart op geen enkel moment een echte FIR, een arrestatiebevel, rechtszaak of dergelijke, zodat zij bij blote beweringen blijft dat zij gezocht zou worden. Verzoekster heeft bovendien het land op legale wijze met haar Indiaas paspoort en een visum van de Duitse ambassade, kunnen verlaten (gehoor 2 p. 14), wat overigens ook haar beweringen in het medisch dossier ondergraaft, zodat geenszins aannemelijk is dat ze ook effectief gezocht zou worden door de Indiase autoriteiten. Verzoekster maakt niet aannemelijk enige vervolging te vrezen in India.

3.8. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige onwetendheden, tegenstrijdigheden en incoherenties raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

3.9. Verzoekster stelt zelf geen vervolging te vrezen in Sri Lanka, wat op zich reeds volstaat om de vluchtelingenstatus te weigeren, en maakt evenmin geloofwaardig niet naar Sri Lanka terug te kunnen omwille van haar echtgenoot zijn activiteiten nu zij ook op dat punt ernstig onwetende verklaringen heeft afgelegd, waartegen zij in het verzoekschrift geen werkelijk verweer voert en die aldus overeind blijven. Wat de aangevoerde schending van artikel 8 betreft, wordt benadrukt dat de Raad in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

3.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar India noch naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECELCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK